

عبدالکریم صالحی تولد در هرات، شهادت در اهواز

زمانی که شهید عبدالکریم صالحی به ایران آمد با همه بستگانش در افغانستان خدا حافظی کرد و حلالیت طلبید گویا می دانست که شهید می شود و حتی روزی که با خانواده وداع کرد بچه ها را در آغوش گرفت و رو به من کرد و گفت که شاید دیگر شماها را نبینم و بعد از ۲۰ روز به شهادت رسید.

پلاک عزت

ویژه سی و سومین سالگرد دفاع مقدس

۱۷

از برخورد ها و رفتار مردم و همراهی آن ها رضایت دارم. او می گوید: در حالی که ۳ فرزند دیگر شهید شناسنامه دارند ولی فرزند بزرگ شهید شناسنامه ندارد و الان با وجود این که صاحب همسر و فرزند شده است ولی فرزندانش هم فاقد شناسنامه هستند و خودش هم بیکار است، انتظار دارم مسئولان این مشکل جدی را که باعث دردسرهای فراوانی برای خانواده شهید شده است برطرف کنند.

پدرم را ندیدم اما سایه او را روی سرم احساس می کنم

«محمد عاصف صالحی» فرزند ارشد شهید عبدالکریم صالحی نیز می گوید: کوچک بودم که پدرم به شهادت رسیدند و خاطره زیادی از او در ذهن ندارم ولی مادرم بارها از روحيات اخلاقی و ایثارگری او برایمان گفته است و امروز همواره سایه او را روی سرم و دست محبتش را بر شانه هایم احساس می کنم. وی با اشاره به این که مردم نگاه متفاوتی به خانواده شهدا دارند و آن ها را سرآمدان جامعه می دانند می افزاید: ما باید به گونه ای رفتار کنیم که الگویی از شهدا باشیم و باعث سربلندی آن ها شویم. فرزند شهید «صالحی» جوانان و نوجوانان را به تلاش در تحصیل و تهذیب نفس فرامی خواند و می گوید: حمایت از رهبری و ادامه راه شهدا و انقلاب امام خمینی (ره) که موجب سربلندی ایران و جهان اسلام شده است ضرورتی اجتناب ناپذیر است. وی که فرزند فاقد شناسنامه این خانواده است و خود صاحب ۳ فرزند شده است می افزاید: سال های سال است که پی گیر دریافت شناسنامه هستیم ولی هنوز به نتیجه ای نرسیده ایم، هر سال برای تمدید پروانه اقامت و هزینه تحصیل فرزندان مشکل دارم اما به یاری خدا بر راه پدر استوارم و همواره برای سربلندی جمهوری اسلامی و جهان اسلام دعا می کنم.

شهید عبدالکریم صالحی متولد سال ۱۳۲۹ از مسلمانان اهل سنت شهر هرات کشور افغانستان بود. وی به دنبال وقوع جنگ در کشورش به عنوان مهاجر راهی ایران شد و در اولین روزهای شروع جنگ تحمیلی عراق علیه ایران اسلامی در اولین بمباران هوایی دشمن در شهر اهواز در مهر سال ۱۳۵۹ به شهادت رسید. همسر این شهید که اکنون ساکن شهرستان خواف است در گفت و گو با خراسان درباره روحيات اخلاقی این شهید می گوید: عبدالکریم فردی متعهد و پرتلاش بود و همواره سعی می کرد با زحمت و کارگری برای امرار معاش خانواده اش قدم بردارد و در ۵ سال زندگی مشترک با وی درس های بزرگی را از او فراگرفتم. وی ثمره زندگی با این شهید والامقام را ۳ فرزند (۲ پسر و یک دختر) اعلام می کند و می افزاید: عبدالکریم در موقع شهادت ۳۰ سال داشت پیکرش را به شهر هرات منتقل و در آن جا دفن کردند و حضور پرشمار مردم شهر هرات در تشییع پیکر این شهید نشان دهنده آن بود که مردم از او شناخت خوبی داشتند و همه او را آدم زحمت کشی می دانستند جوانمرد که با این که معاش چند خانواده را تامین می کرد، هرگز به روی خود نمی آورد، بلکه یک پهلوان بیشتر کار می کرد تا دیگران بیشتر آرامش و آسایش داشته باشند. آدم فوق العاده موثری بود. وی می گوید: زمانی که شهید عبدالکریم صالحی به ایران آمد با همه بستگانش در افغانستان خدا حافظی کرد و حلالیت طلبید گویا می دانست که شهید می شود و حتی روزی که با خانواده وداع کرد بچه ها را در آغوش گرفت و رو به من کرد و گفت که شاید دیگر شماها را نبینم و بعد از ۲۰ روز به شهادت رسید و درست در همان روز آخر آخرین فرزندش، دخترش به دنیا آمد. همسر این شهید می گوید: بعد از شهادت عبدالکریم ۶ سال را در شهر قم اقامت داشتیم و الان هم ۲۵ سال است که در شهرستان خواف سکونت داریم و به عنوان خانواده شهید اهل سنت